

[Poul Dam.]
nye reformer. Det er klart, at de reformer, der nu er trådt i kraft, medfører, at nogle reserver flyttes, men det er altså ikke meningen, at man skal lave nye reformer; at man skal sætte noget nyt i gang, som ville kræve de samme reserver til nogle nye ting i fremtiden.

Dertil skal jeg blot føje en meget varm og hjertelig tak til økonomiministeren. Økonomiministeren udtrykte sin skuffelse over, at oppositionen ikke i går havde fremlagt et fuldt færdigt alternativ til den plan, han forelagde i forgårs. Økonomiministeren har hermed afsløret en så fantastisk tillid til vor evne til at komme med konstruktive politiske forslag i meget stor hast, at man kun kan glæde sig over det. Vi kan ikke gøre det helt så hurtigt, men jeg skal love, at økonomiministeren skal ikke blive skuffet. Der kommer konstruktive forslag. Må vi vente en 3-4 mødedage med dem?

Ømann: Det er jo meget lidt, vi skarpt optrukket har hørt om de fundamentale svagheder i dansk økonomi, men der har dog aftegnet sig visse undertoner. Jeg mener, der har aftegnet sig en væsentlig skillelinje i synet på de økonomiske virkemidler og dermed en væsentlig skillelinje i dansk politik. En ting for sig er så, at regeringen vel ikke helt har behersket de traditionelle virkemidler, finanspolitikken og pengepolitikken. Jeg vil da nødig tro, at regeringen med fuldt overlæg har villet lade befolkningen betale i form af forhøjede skatter for en tøjlesløs obligationsudstedelse og udlånspolitik, men sådan har forløbet jo været; det er det, der er sket. Men debatten og forslagene ser jeg som en erkendelse af, at de veksler på fremtiden, som låneudvidelse jo er, må følges af øgede skatter, og hvis man vil spare befolkningen for øgede skatter, ja, så må man tøjle kapital- og pengemarkedet. Det er vel den begyndende erkendelse, man kan udlede både af debatten her og af de lovforslag, der er blevet fremsat.

Men hovedindtrykket er, selv om forslagene indeholder nogle få differentierede indgreb, at man stadig vil forlade sig på de helt generelle økonomiske virkemidler anvendt på markedsøkonomien, på det traditionelle kapitalistiske samfund. Det er markedsmekanismerne, der gennem en studs-

ning af obligationsmarkedet skal sørge for lav byggerente og skal klare boligsituationen. Det er generelle afskrivningsmidler, en generel afskrivningsadgang for alle og enhver, der skal ophjælpe og animere industrien og sørge for industriopbygning. Det er bankerne, der efter forretningsmæssige generelle principper skal fordele kapitalmidlerne, de knappe kapitalmidler, til investeringerne. Det vil man altså holde fast ved, til trods for at udviklingen har vist og gjort det ganske indlysende, at der er vigtige sektorer, som man ikke på nogen måde kan indpasse i det kapitalistiske økonomiske forløb. Det er da vist indlysende, at boligsektoren ikke kan passes ind i det, at man ikke får klaret boligproblemet på lang sigt, hvis man vil lade boligsektoren være prægelknabe stadig væk. Ja men så synes jeg, man skulle tage denne sektor ud af det økonomiske forløb. Men den slags direkte styring — det synes jeg aftegner sig — strider imod regeringspartiernes fundamentale ideologi.

Det kommer klart frem i finansministerens syn på fondstanken. Finansministeren taler om fupfonds og med rette, men i samme øjeblik, i samme åndedrag, anbefaler han et nyt.

Økonomiministeren har efterlyst modforslag. Jeg vil ligesom hr. Poul Dam sige: tøv nu lidt. Men måske kan man dog give økonomiministeren nogle retningslinjer. Det skulle da være, at de generelle indgreb, som man åbenbart har en tyrkeretro på, men som for smed retter bager, må erstattes af specielle, differentierede indgreb, som rammer, og som hjælper. Den almindelige anvisning af den markedsøkonomiske styring må på vigtige felter erstattes af en direkte styring.

Når nu økonomiministeren taler om en grænse, som sættes af den forhåndenværende kapital, og taler om tallet fra det økonomiske sekretariat om en forventet stigning i nationalproduktet på 4½ milliard kr. som noget, der står fast, inden for hvilket tal man må indrette sig, så er jeg fuldstændig uenig med ham. Det er dette tal, det drejer sig om at forhøje, og det er vel i denne forbindelse, skillelinjerne viser sig. Vil regeringspartierne virkelig hævde, at alle ressourcer i den forløbne regeringsperiode er anvendt på den bedste måde for at